

Svatí, kteří nás provázejí

Klement Maria Hofbauer (1751 – 1820), 15. březen

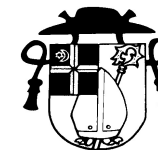
Řeholník, poustevník, kněz, apoštol Varšavy a Vídně.

Atributy: bývá zobrazován jako redemptorista s růžencem.

Narodil se 26. prosince 1751 v Tasovicích u Znojma jako syn českého řezníka. V sedmi letech mu otec umírá. Vyučil se pekařem, ale z touhy po kněžství začal studovat. Pracoval nějakou dobu v klášteře v Louce jako pekař a zároveň ukončil s podporou tamního opata Lambecka středoškolská studia. V teologických studiích by mohl pokračovat jen tehdy, pokud by vstoupil jako novic do řádu, ale premonstrátský klášter už žádné novice nesměl přibírat. Dvakrát se stal poustevníkem, z toho jednou složil i řeholní sliby a přijal nové poustevnické jméno Clemens. Několikrát putoval do Říma, vstoupil tam do kongregace redemptoristů a byl vysvěcen na kněze (1785). Pokoušel se založit kongregaci ve vlasti, ale tehdejší osvícenské Rakousko s nepřátelským postojem vůči řeholím jeho snahám nepřálo.

Polský král Stanislav August požádal redemptoristy, aby přišli do Varšavy. V letech 1787-1808 působil K. M. Hofbauer ve Varšavě a založil tam první klášter redemptoristů severně od Alp; zakládal sirotčince, školy pro chlapce i dívky, založil knihtiskárnu.. Když Napoleon po dobytí Varšavy zakázal všechna řeholní společenství, přesídlil “apoštol Varšavy” do Vídně. Jako kazatel, duchovní správce v kostele sv. Voršily a zpovědník měl značný pozitivní vliv na všechny vrstvy obyvatel. Protože nechtěl přijmout zásady tehdy módního osvícenského josefinismu, podle nichž se měla církev stát nástrojem v rukou panovníka, byl dán pod policejní dohled. Na sklonku života dosáhl u císaře Františka souhlasu k působení redemptoristů na rakouském území (20. dubna 1820). Sám se však toho dne nedožil, zemřel 15. března 1820. Jeho tělo bylo později (1862) přeneseno do vídeňského kostela Panny Marie Na nábreží. Dne 29.ledna 1888 byl papežem Lvem XIII. blahověčen a 20.května 1909 svatořečen papežem Piem X. Roku 1914 se stal patronem Varšavy i Vídně.

Zpravodaj lounské farnosti

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech

www.farnostlouny.com

Číslo: 1/2008, Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„Požehnaný člověk, který doufá v Hospodina, jehož oporou je Hospodin! Je jako strom, který je zasazen u vody, který své kořeny vyhání k potoku; když přijde vedro, nestrachuje se, jeho listí zůstává zelené, ani v suchém roce nemá starosti, nepřestává nést ovoce.“ (Jer 17,5-8)

Aktuálně

EUCHARISTICKÉ DNY V LOUNECH

Od 24.3.2008 do 1.7.2008 probíhají v naší litoměřické diecézi eucharistické dny.

V lounském vikariátě jsou stanoveny od 22.4.2008 do 1.5.2008.

V Lounech bude celodenní výstav Nejsvětější svátosti:

23.4. 2008 od 8:00 do 17:00

30.4. 2008 od 8:00 do 17:00

mše svatá v 8:00, po mši následuje Výstav

Modlíme se za naši diecézi.

KDU – ČSL a Děkanský úřad v Lounech pořádá:

SBÍRKU ŠATSTVA

na humanitární účely

dne 29.3.2008 od 9:00 – 13:00 v průjezdu Děkanství.

Zveme Vás na bohoslužby

16.3.2008 KVĚTNÁ NEDEĚLE – mše svatá v 8:30.

Tuto neděli si připomeneme slavný vjezd JEŽÍŠE KRISTA do Jeruzaléma slavnou bohoslužbou se svěcením ratolestí, průvodem a pašijemi.

20.3.2008 ZELENÝ ČTVRTEK – mše svatá v 17:30.

Den poslední večeře Ježíše Krista.

Památka ustanovení mše svaté.

21.3.2008 VELKÝ PÁTEK – křížová cesta v 15:00.

Svátost smíření v 16:00.

Den umučení Ježíše Krista – obřad v 17:30.

22.3.2008 BÍLÁ SOBOTA – mše svatá v 19:00.

SLAVNÉ VZKŘÍŠENÍ JEŽÍŠE KRISTA

Svěcení ohně a velikonoční svíce, křestní bohoslužba.

V 8:00 ráno výstav Nejsvětější svátosti – adorace u Božího hrobu.

23.3.2008 NEDEĚLE BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ – mše svatá v 8:30.

Slavná mše svatá s chrámovým sborem – Petr Eben – Truvérská mše.

24.3.2008 VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ – mše svatá v 9:00.

Křestní bohoslužba.

Zpívá Dívčí chrámový sbor –

J. Křička: Victime paschali laudes, Paškální svíce a další písně.

24.3.2008 Dolní Ročov – 14:30.

Velikonoční bohoslužba se koná v poutní svatyni Panny Marie.

Učíci se církvev

Tématická homilie z 5. neděle postní: **Bůh osvoboditel a spasitel**

Přátelé, měli bychom si čas od času zkontrolovat náš vztah k Bohu. Je to velice důležité, podívat se na Boha tak, jak ho poznáváme v životě. Neměli bychom počítat jen s tím, že Bůh nás vždycky samozřejmě ochrání, samozřejmě povede tou nejlepší cestou a samozřejmě nám bude žehnat. Jsme to totiž my, kdo se slepě vrháme často do záhuby a pak vyčítáme Hospodinu: „**Pane, proč jsi to dopustil?**“

Úryvek z knihy proroka Ezechiela, který měl velmi trpký život, nepřestal ve svém životě burcovat svůj národ, který žil v zajetí, aby vděčně přijal od Boha nejen dobré, ale i zlé, ukazuje na to podstatné, které má jednou otevřít cestu k pochopení a vykoupení člověka Božím Synem. Doslova říká: „**Otevřu vaše hroby, budete zachráněni z otroctví, vyvedu vás a přivedu do vyvolené země.**“

Je to tedy Bůh, který nás může vždy vykoupit. Ve Starém zákoně se neustále dozvídáme, jak Bůh člověka vede, zasahuje nadpřirozenou cestou do dějin člověka. On člověka vysvobozuje ze zajetí Egypta. Vede ho suchou nohou Rudým mořem, putuje s ním po poušti a ochraňuje ho. Uzavírá s ním novou smlouvu na hoře Sinaji, kde přijímá desatero.

Jistě jsou také úžasné Boží přísliby týkající se proměň člověka. Bůh dává lidskému stvoření co nikdo nemá: „**Tvoří je k obrazu svému, dává jim dech života, ale svým dechem nás také oživuje.**“ Což je příslib pro naše zmrtvýchvstání. Přes všechno toto nabídnutí a všechny hmatatelné důkazy, které Bůh nabízí člověku, člověk nepochopitelně odmítá. Odmítá Božího Syna a jeho spásu. Pro svou pýchu a sebejistotu zůstávají i nadále ve tmě. Nic nevidí kolem sebe, Boží skutky se jich nedotýkají. I když právě ty mají člověka zachránit a spasit, Bůh je ten, který nás zachraňuje. Otevřeme mu tedy náruč svého srdce.

Amen